

536. Szent egek, minden boldogok hajléki

Vad Péter Zsigmond

1. Szent e - gek, min - den bol - do - gok haj - lé - ki, A nagy ki - rály jön, nyíl - ja - tok meg né - ki!

3 Nagy osz - lo - pi a le - ve - gö - ég - nek, En - ged - je - tek u - tat e fel - ség - nek!

5 A - ki kez - det - ben ti - te - ket te - rem - tett, A - ki azt mon - dá: lé - gyen ég és föld, s lett;

7 A - ki I - gé - je a nagy Is - ten - nek, A - ki ál - tal let - te - nek min - de - nek.

2. Ő a békeesség örök tanácsában, Mint aki legfőbb a váltság titkában,
Emberré lett a teljes időben, A bűn terhét szenvedte testében.
Mehalt, áldozván halálos kínjával, De fel is támadt maga hatalmával;
Ím, győzedelmes bajnok módjára Felmegy, és ül szent Atyja jobbára.

3. Mennybe menése az Emberfiának Záloga lelkünk mennyei jussának,
Melyet szerzett mint kezes vérével, És közöl minden igaz hívével.
Ő emberré, mi atyánkfiává lett, Atyjának minket örökösivé tett;
Maga előttünk mennybe felmene, Nékünk is helyet hogy készítene.

4. Ó, kegyes Jézus, üdvösségünk ára, Vállalt kezes, ki szent Atyád jobbára
Magasztaltattál, te, ki örök, nagy, Atyáddal egy és örök Isten vagy:
Arra szereztél utat érdemmeddel, Isten Atyánktól nyert örökségeddel,
Hogy dicsőséged lakóhelyébe Mégy könyörülő főpap képébe’.

5. Áldunk s imádunk mindörökké téged, És dicsőítjük örök Istenséged;
Jó vagy, Uram, te, igen irgalmas, Pap és király vagy, kegyes, hatalmas.
A te érdemed a mi nyereségünk, Mennybe menésed élő reménységünk,
Hogy minket is mint örökségedben Részeltetsz megnyert dicsőségében.

6. Adjad, Úr Jézus, hogy még e világban Sátorozván is, ama mennyországban
Részt vehessünk, s mint tulajdonunkkal Szentül éljünk mennyei jussunkkal,
És hogy e földet jó cselekedettel, Hálaadással, buzgó tisztelettel
Mint lakostársai a szenteknek Pitvarivá tégyük az egeknek.